

छान छान गीतें

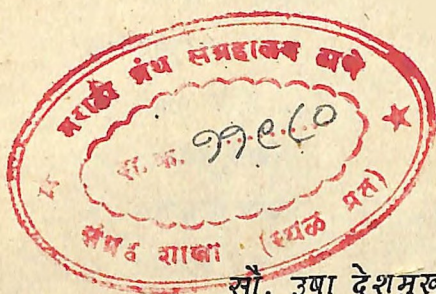

REFBK-0011980

सौ. उषा देशमुख

म. प्र. स. ग्रंथ
विषय काव्य
सं. क्र. १५३७

छा न छा न गी तें

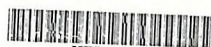

सौ. उषा देशमुख

भारती ग्रंथ संग्रहालय, ठाणे. स्थळमत.

अनुक्रम ३१४४४ वि: ३।५५

क्रमांक १४३१ नों दि: १३/१०/५१

REFBN-0011980

REFBN-0011980

मूल्य रु. ५० नवे पैसे

वही न स प्र का श न : पु णें

आवृत्ति पहिली :: एप्रिल १९६१

© सौ. उषा देशमुख

प्रकाशक :

स. कृ. पाध्ये

व्हीनस प्रकाशन

४१० शनवार पेठ : पुणे २.

मुद्रक :

चि. ग. वझे

साधना प्रेस

४३०-३१ शनवार पेठ : पुणे २.

अ नु क्र म

	पान
१. देवदर्शन	५
२. पंढरपूरचा विठोबा	६
३. श्रीगुरुदत्त	७
४. गंमत—जंमत	८
५. आमुची गाडी	९
६. आत्याचा बाळ	१०
७. धारुताई	११
८. मोरास —	१२
९. शिवाजी राजा.....	१३
१०. मातुकली	१४
११. आमुची बाग	१५
१२. गुढीपाडवा	१६
१३. इरलें	१८
१४. मिलिंदचा कुत्रा	२०
१५. मुंबईची सहल (१)	२१
१६. चित्राचें ' बालमंदिर '	२२
१७. मुंबईची सहल (२)	२४
१८. बाळांचा खेळ	२६
१९. वेणीवाला	२८
२०. पाखरांचें संमेलन	३०

मराठी ग्रंथ संग्रहालय, ठाणे. स्वतंत्र
अनुक्रम ३१४४४ वि. ३१८५
क्रमांक १४३१ नों दि. १३/१०/५९

१ : देवदर्शन

आई जाते देवाला । हातीं घेई तबकाला ॥

काय ठेविलें तबकीं या । हळदी-कुंकू वहावया ॥

दुर्वा तुळशी फुलें पहा । गंध अक्षता बेलहि हा ॥

पूजेसाठी उदबत्ती । कापूर तैशा फुलवाती ॥

पैसा, नारळ अन् पेढे । आई ठेवी विष्णुपुढे ॥

हात जोडुनी देवाला । औक्ष मागते बाळाला ॥

२ : पंढरपूरचा विठोबा

पंढरपुरला जाऊं या । रूप सावळें पाहूं या ॥

उभा चंद्रभागेतीरीं । पायाखाली वीट बरी ॥

हात ठेविले कटेवरीं । रखमाबाई शेजारीं ॥

कार्तिक मासीं, आषाढीं । वाजत गाजत ये दिंडी ॥

भक्तमंडळीं जमलेली । भजनांमध्ये रमलेली ॥

नाम विठोबाचें घेती । मिळते त्यांना सुखशांती ॥

३ : श्रीगुरुदत्त

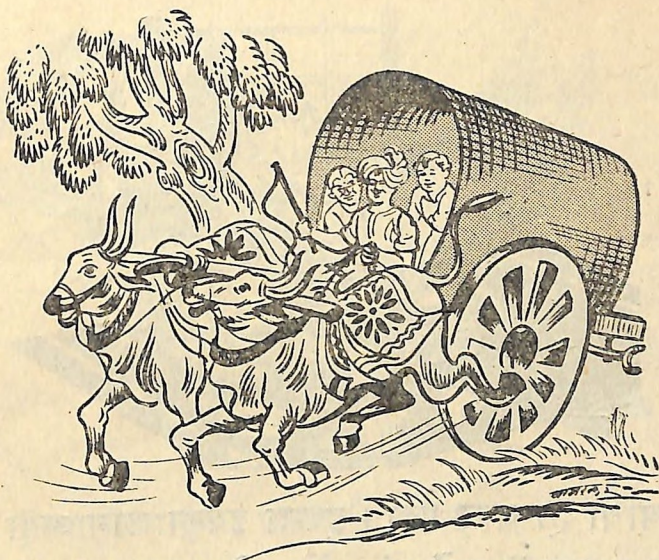
तीन शिरें अन् हात सहा । दत्तगुरूला चला पहा ॥
 अत्रिमुनीचा हा बाळ । अनसूया करि संभाळ ॥
 नरसोबाच्या वाडीला । कृष्णेच्या ग काठाला ॥
 शंख, चक्र तीं दो हातीं । पायिं खडावा चटपटती ॥
 त्रिशूल डमरू कमंडलू । गुरूस लोटांगण घालूं ॥
 औदुंबरछायेखाली । कुत्रीं गाई विसांवलीं ॥
 सदैव त्यांना प्रतिपाळी । गुरुमाउली विराजली ॥
 रूप मनोहर पाहूं या । सद्गुरुचरणीं वंदूं या ॥

४ : गंमत — जंमत

पाऊस पडतो — सर् सर् सर् ॥
 मुलें धावलीं — झर्, झर्, झर् ॥
 गारा पडती — टप्, टप्, टप् ॥
 वेचुं लागलीं — झप्, झप्, झप् ॥
 भिजलीं सारीं — सट्, सट्, सट् ॥
 घरांत आलीं — पट्, पट्, पट् ॥
 नाच नाचलीं — थय्, थय्, थय् ॥
 मनांत वाटे — भय, भय, भय ॥
 आई आली — भर, भर, भर ॥
 मुलें कांपतीं — थर, थर, थर ॥
 कपडे बदला — झट्, झट्, झट् ॥
 खाऊ घ्या हा — चट्, चट्, चट् ॥
 भीति पळाली — भुर्, भुर्, भुर् ॥
 चिवडा वाजे — कुर्, कुर्, कुर् ॥

५ : आमुची गाडी

ही पहा आमुची गाडी । माणक्या-हिऱ्याची जोडी ॥
 पांढरे शुभ्र हे दोघे । जुंपितां धावती वेगें ॥
 धिप्पाड आमुचे बैल । शोभते तयांना झल ॥
 घेतली नवी ही गाडी । दमदार गोजिरी जोडी ॥
 तट्ट्याचें छप्पर खास । लागे न ऊनपाऊस ॥
 घातली खालती पेंढी । पसरली वरी पासोडी ॥
 त्यावरी नवी सतरंजी । बैसली अगोदर आजी ॥
 मग बसलीं पोरें सारीं । उधळले बैल चौखुरीं ॥
 चाललों वरंडोलीला । आमुच्या वतनवाडीला ॥
 दर्शना सोमजाईच्या । जागत्या गावदेवीच्या ॥

६ : आत्याचा बाळ

आत्याचा हा बाळ पहा । इवला इवला छान अहा ॥

“प्रशान्त” याचें नांव असे । गोड खुदुखुदूं हा हासे ॥

सुंदर गोऱ्या रंगाचा । निळसर मोठ्या डोळ्यांचा ।

जावळ तुरळक पिंगटसें । हिरवळ मऊशी भासतसे ॥

हातपाय हा हलवीतो । “आंखूं आंखूं” हा म्हणतो ॥

भूक लागतां हा रडतो । दूध पिऊनी मग निजतो ॥

त्याच्या इवल्या ओठांचा । आणि गोबऱ्या गालांचा ॥

पापा घेण्या मी जातें । आई मजला दटावते ॥

चोरुनि पापा मग घेतें । “प्रशान्त” हसतां, मी हंसतें ॥

लळा लावुनी आम्हांला । “प्रशान्त” गेला गावाला ॥

७ : घारुताई

“कुठे निघाली घाईनें । घारुताई ऐटीने ? ॥

येऊं का मी तवसंगें ? । मौज बघाया वरती गे ? ॥

पंखावरि मज बसवोनी । जाई मजला घेवोनी ॥

दूर दूर या आभाळीं । चांदोमामाचे जवळीं ॥

चांदोबा नच आकाशीं । घरीं तयाचे ने मजशीं ॥

चांदोबाची आई गे ! । पहावयाला मिळेल गे ! ॥

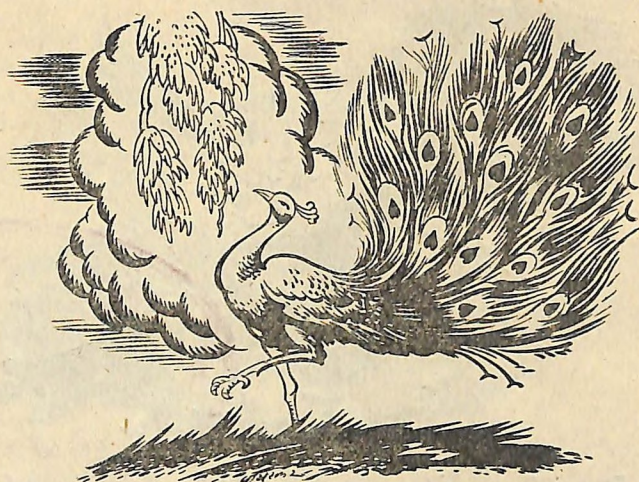
उंच जाउनी मग खाली । पाहिन माझी मी खोली ॥

दिसेल आई मज माझी । आणिक आई दादांची ॥

पाहुनि मजला हसतील । “ ये ये खाली ” वदतील ॥

ताई, भाऊ, अन् काका । मारतील ते मज हांका ” ॥

८ : मोरास —

येरे मोरा ! नाचाया । मुलांमुलींना रमवाया ॥

ढग जमले हे आभाळीं । नाच नाच तूं या वेळीं ॥

उठव नाद तूं मिऊं मिऊंचा । ताल धराया नाचाचा ॥

थुईं थुईं नाचत असतांना । गंमत वाटे बाळांना ॥

फुलव पिसारा तूं मोरा ! । डौल दाखवी सुकुमारा ! ॥

मोरपिसारा देवाने । रंगविला मउ कुंचलिने ॥

अंगहि सारें रंगविलें । सुंदर रंग तयांस दिले ॥

रंग संपला मग सगळा । पायांना तो नच उरला ॥

नाचत डौलाने असतां । नजर खालती मग वळतां ॥

पाय पाहुनी मोर रडे । नाच तयाचा बंद पडे ॥

९ : शिवाजी राजा

अमुचा राजा शूर शिवाजी । लालनपोलन याचें करि जी ॥
 माय जिजाई पिता शहाजी । कोंडदेव गुरुवर दादोजी ॥
 सिंहापरि लढला तानाजी । पावनखिंडीमधला बाजी ॥
 उजवा हात जणू येसाजी । डावा पासलकर तो बाजी ॥
 सरसेनापति की नेताजी । बहुरूपी तो हेर बहिरजी ॥
 असे मराठे सारे राजी । माया शिवबाचे ठायीं जी ॥
 कणखर साथीदार हिरोजी । शूर मावळे ते रणगाजी ॥
 माय भवानी सदैव राजी । जयजयकार करा आतां जी ॥

१० : भातुकली

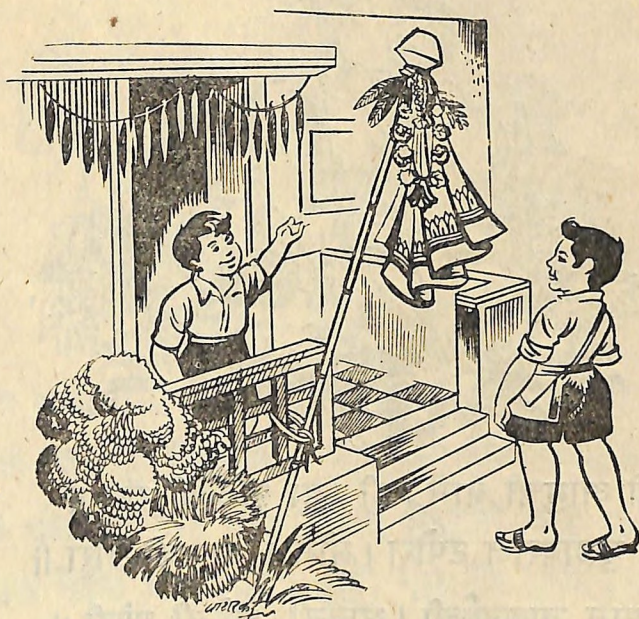
या ग मुलीनो ! खेळूं या । भातुकली ही खेळूं या ॥
 खेळ पहा हा पितळेचा । संच असे सैंपाकाचा ॥
 चला खेळ हा मांडूं या । साऱ्या मिळूनी खेळूं या ॥
 खाऊ देईल मज आई । पोहे, गूळ नि दाणेही ॥
 चला चुरमुरे आणूं या । आणिक ढालें घेऊं या ॥
 होइन आई तुमची मी । करीन जेवण मी नामी ॥
 गूळ घेउनी, डाळ्यांचे । करीन लाडू गमतीचे ॥
 झाली दाण्यांची चटणी । भात चुरमुऱ्याचा आणि ॥
 चला मुलीनो ! जेवूं या । सारें वाढुन घेऊं या ॥
 झाली संध्याकाळ अतां । खाऊ थोडासा उरतां — ॥
 चट्टामट्टा चला करा । खेळ आवरूं हा सारा ॥

११ : आमुची बाग

छानशी आमुची बाग । ही पहा फुलांची रांग ॥
 हा गुलाबराज टपोरा । मोगरा दाखवी तोरा ॥
 बघ कमान जाइजुईची । सायली, चमेली यांची ॥
 हा तसाच पिवळा चाफा । मधुगंधित हिरवा चाफा ॥
 बहरली दाट शेवंती । पांढरी तशी पिवळी ती ॥
 ही कलिका निशिगंधाची । मोहवी सुवासें साची ॥
 हीं विलायतीं फुलझाडें । रूपाने व्हावें वेडें ॥
 बघ तरी अबोल अबोली । रंगाने किती ही नटली ॥
 हा सबजा या बाजूला । तुळशीस मंजिऱ्या आल्या ॥
 पूजेस पान तुळशीचें । कृष्णास आवडे साचें ॥

१२ : गुढीपाडवा

गुढी पाडवा सण आला । गुढ्या-तोरणें उभवुं चला ॥
 स्वच्छ धुऊनी घ्या काठी । खण बांधावा जरिकाठी ॥

साखरपदकांची गाठी । हार फुलांचा गुढिसाठी ॥
 बांधा आंब्याचा टहाळा । काठीच्या त्या टोकाला ॥

उपडा गडवा त्यावरती । गुढी शोभते छान किती ॥
 तोरण दारीं आंब्याचें । मंगल होवो साऱ्यांचें ॥

पानें तीं कडुनिंबाचीं । कवळीं कवळीं घ्यायाचीं ॥

धने, गूळ मग मिसळावे । अनशा पोटी तें खावें ॥

रोग भिऊनी पळतील ! । वर्ष सुखाचें जाईल ॥

शाळेमध्ये मग जावें । पाटी - दस्तर पूजावें ॥

घरीं येउनी साऱ्यांनी । गोड धोड मग जेवोनी ॥

आनंदाने दिवस नवा । करा साजरा हा बरवा ॥

वर्ष सुखाचें बाळांना । जावो, विनती प्रभुचरणा ॥

★ ★ ★

१३ : इरलें

आई ! आई ! ॥ सूप हें पहाया येई ॥ धृ० ॥

एका वेळीं दाणे किती गे ? ॥

मावतील तें मजला सांगे ? ॥

उचलिल कैसें कोण त्यां गे ? ॥

कृष्णाबाई ॥ पेलेल सूप का आई ? ॥ १ ॥

इतुके मोठे सूप कशाला ? ॥

हवें कुणाला न कळे मजला ॥

पैसे किती गे ! पडतिल याला ॥

कोण गे आई ? ॥ यांतून पांखडे बाई ? ॥ २ ॥

शब्द ऐकुनी निज बाळाचे ॥

कौतुक वाटे तिजला त्याचें ॥

हसूं येतसें त्या प्रश्नाचें ॥

म्हणे ती “ बाळा ! ॥ अगदींच कसा रे भोळा ? ॥ ३ ॥

सूप नसे पाखडण्यासाठी ॥

असें बनविलें गरिबांसाठी ॥

पाउस पडतां घेण्यासाठी ॥

असें ढोकीस ॥ घेतां न भिजे माणूस ॥ ४ ॥

खास असे ही शेतकऱ्यांची ॥

साध्या भोळ्या ह्या गरिबांची ॥

किंमत थोडी या वस्तूची ॥

आपुल्या हातें ॥ ही तयार करितां येते ॥ ५ ॥

हव्या कांबड्या सांगाड्याला ॥

पानें पळसाचीं बघ ह्याला ॥

दोन्या पानें बांधायाला ॥

उपयोगाची ॥ शेतावर खपणाऱ्यांची ॥ ६ ॥

एक आंकडा वर माथ्याला ॥

खिळ्यास याला टांगायाला ॥

सूप नसे हें, म्हणती याला— ॥

“ इरलें ” बाळा ॥ गरिबांच्या या छत्रीला ” ॥ ७ ॥

१४ : मिलिंदचा कुत्रा

जाशि कुठे चित्रा ? ॥ पाहण्या मिलिंदचा कुत्रा ॥

रंग कसा काय ? ।

पांढरा शुभ्र दिसतोय ॥

नखें किती त्याला ? ।

एकवीस दिसतातीं मजला ॥

केस कसे असती ?

भासते लोकर मउशी ती ॥

शेपुट किती मोठें ? ।

अगदी इवलेंसें छोटें ॥

आणि कसे डोळे ? ।

चमकती अंधरीं बुबुळें ॥

आजच पहिल्यांदा ।

पाहसी त्याला का चित्रा ? ॥

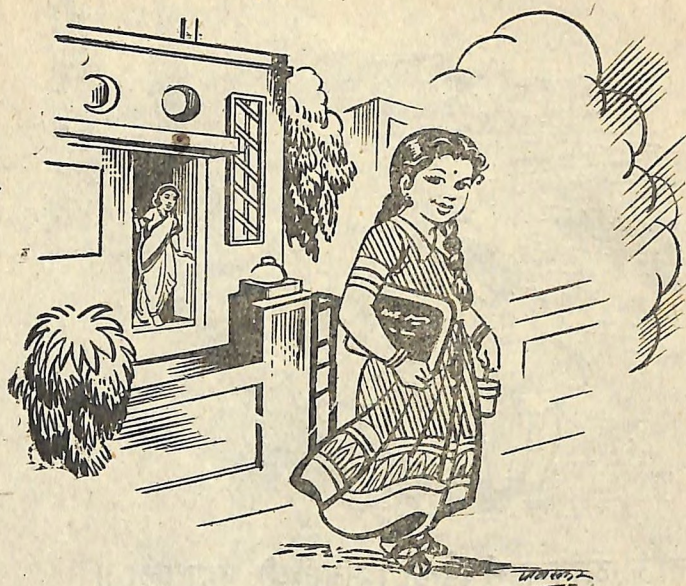
छे ! छे ! किती वेळां । पाहिला मिलिंदचा कुत्रा ॥

१५ : मुंबईची सहल [१]

जाऊं आपण मुंबईला । मुंबादेवी पहायला ॥
 बाबुलनाथा पाहूं चला । महालक्ष्मी देवीला
 चौपाटीवर मग जाऊं । पुतळा टिळकांचा पाहूं ॥
 समुद्र पुढती दिसताहे । लाट धडधडा येताहे ॥
 वाळूमध्ये खेळूं या । शंख-शिंपले वेचूं या ॥
 खाऊं “भेळ” मजेदार । आणि “कुलपी” चवदार ॥
 बसूं विजेच्या गाडींत । फिरावया उपनगरांत ॥
 सांताक्रुसला जाऊं या । विमानतळ मग पाहूं या ॥
 विमान फिरतें आकाशीं । पत्र माणसें नेण्यासी ॥
 आज एवढी मौज पुरे । पुन्हा उद्याला जाऊं रे ॥

१६ : चित्राचें ' बालमंदिर '

नवीन परकर नेसोनी । सुंदर चोळी घालोनी ॥

रिबिन बांधली वेणीला । रंग खुलवितो रूपाला ॥

गुलाबकलिका वेणींत । कशी डोलते झोकांत ॥

पाटी-पेन्सिल घेवोनी । डबा दसरीं ठेवोनी ॥

पोळी-भाजी खायाला । डब्यामधे मधवेळेला ॥

चित्रा आईला म्हणते । “ बालमंदिरीं मीं जातें ” ॥

सवें घेऊनि अंजीला । चित्रा जाई शाळेला ॥

ठोका पडला बाराचा । घड्याळांत या शाळेच्या ॥

ताराताई आल्या का ? । इंदूताई दिसती का ?

सीताबाई कुठे असे ? । पहा खेळ मी काढितसे ॥

जमलीं सारीं मुली-मुलें । छोटीं मोठीं तीं बाळें ॥

चला प्रार्थना म्हणायला । लागा मग अभ्यासाला ॥

सुट्टी खाऊची मधली । बालमंडळी ती जमली ॥

‘वदनिं कवळ’ तीं म्हणताती । डब्बे अपुले संपविती ॥

गाणीं-गोष्टी मग होती । खूष जाहलीं मुलें किती ॥

शाळा सुटतां हसत पुढे । चित्रा जाते घराकडे ॥

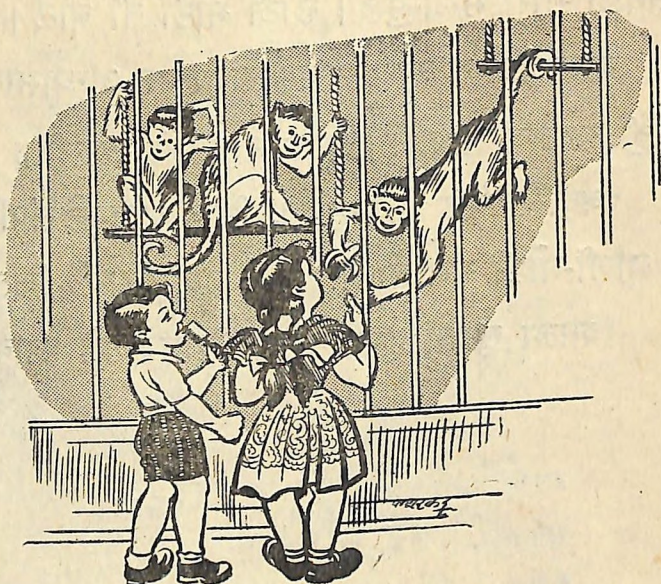
मराठी ग्रंथ संग्रहालय, ठाणे. स्थळप्रत.

अनुक्रम वि:

प्रस्ताव नों: दि:

★ ★ ★

१७ : मुंबईची सहल [२]

बाबा आम्हांला न्या हो । मुंबानगरीं फिरवा हो ॥
 चला मुलांनो, सहलीला । बोरीबंदर पहायला ॥
 ठणठण घंटा खणखणते । ट्राम समोरीं ती येते ॥
 बसा चला त्या गाडीत । जाऊं राणीबागेंत ॥
 नानापरिच्या पक्ष्यांना । किती पशूंना, सापांना ॥
 पहावयाला ओळीने । जाऊं आपण मौजेने ॥

कोटामध्ये अता चला । उंच हवेल्या पहायला ॥

राजाबाई टॉवर तो । त्या बाजूस पहा दिसतो ॥

मजल्याच्या बसमधे बसा । गंमत पाहुनि तुम्ही हसा ॥

आगबोट ही किति मोठी । उभी बंदराच्या काठी ॥

भारतांत तो येण्याचा । पहा समोरी दरवाजा ॥

त्यांतुन आंत प्रवेश करूं । समुद्रांत मौजेंत फिरूं ॥

बसा जाऊनी लाँचमधे । फिरविल तुम्हां जलामधे ॥

चला बसोनी बग्गींत । हिंडूं या मग शहरांत ॥

विविध रूपाने नटलेली । मुंबानगरी देखिली ॥

★ ★ ★

१८ : बाळांचा खेळ

होता छोटासा बाळ । हातीं घेई तो खेळ ॥
 फळी लाकडी अन् चेंडू । छानदारशी विटि-दांडू ॥
 “ चल खेळाया चल बंडू । खेळूं आपण रे चेंडू ” ॥
 बोलावी तो बंडूला । बंडू आला खेळायाला ॥
 बाळा हातीं बघ चेंडू । फळी घेतसे मग बंडू ॥
 चेंडू खेळुनि ते दमले । ओटीवरती विसांवले ॥
 “ आता खेळूं विटि-दांडू ” । बोले बाळाला बंडू ॥
 वकट, लेंड, मूळ, नाळ । मोजुनि दमले बंडू, बाळ ॥
 आई आली दाराशीं । गंमत वाटे बहु तिजशीं ॥
 काम ठेवुनि हातींचें । कौतुक करिते बाळांचें ॥

“ पुरें खेळणें आंत चला । खाऊ देतें खायाला ॥

हातपाय नी तोंड धुवा । जाइल तुमचा मग थकवा ” ॥

बोल ऐकतां आईचा । खेळ संपला बाळांचा ॥

बशीत चकली अन् लोणी । आई आली घेवोनी ॥

खाऊ बघुनी हसतिं मुलें । पाणी तोंडाला सुटलें ॥

खाऊ खाउनिया सारा । बंडू जाई पळत घरां ॥

★ ★ ★

१९ : वेणीवाला

आला वेणीवाला आला । आला हो आला ॥

या मुलींनो सुंदर वेण्या । घाला हो घाला ॥

झिप्री घालुनी हिरवीगार । शेवंती वेणी तेजदार ॥

दोन आप्यांला । दोन आप्यांला । घेतां का बोला ? ॥

आबोलीची सुंदर वेणी । दिसाल मोहक ती माळोनी ॥

तीन आप्यांला । तीन आप्यांला । देऊं का बोला ? ॥

मदनबाण हा दिसे मनोहर । सुवास सुटला छान खरोखर ॥

चार आप्यांला । चार आप्यांला । देऊं का बोला ? ॥

नकोत वेण्या ? ध्या मग गजरा । दाट गुंफिला सुबक साजरा ॥

पांच आप्यांला । पांच आप्यांला । घेतां का बोला ? ॥

सैल आंबाड्यावरि घाला । खास गजरा हा फुललेला ॥

सहा आप्यांला । सहा आप्यांला । देऊं का बोला ? ॥

या ग मुलींनो, या बहिणींनो । गज-यासाठी रुसा सयांनो ॥

वेणीसाठी का हिरमुष्टी । जाऊं का बोला ? ॥

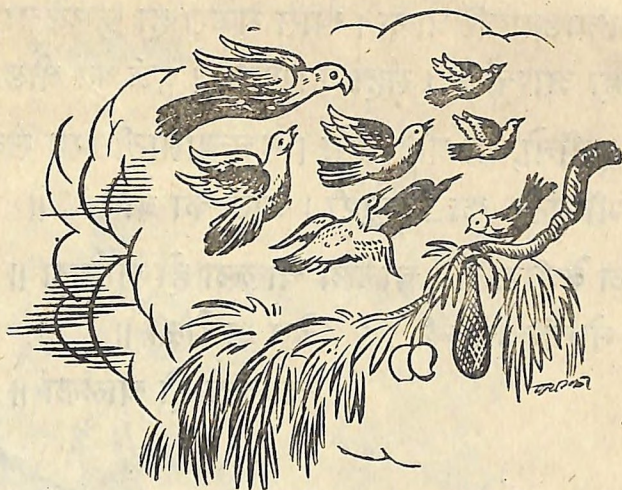
चालला वेणीवाला । चालला चालला हो चालला ॥

“ मोगरि अबोली S S ” देत आरोळी ॥

चालला हो चालला ॥

मराठी ग्रंथ संग्रहालय, ठाणे. स्वतंत्र.
अनुक्रम ३१२२४ वि: १४८५
क्रमांक १४३१ नोंद दि: १३/१०/०१

★ ★ ★

२० : पाखरांचें संमेलन

“ आनंदाने कुठे जातीं सारीं पाखरें ? ” ॥

बालमंदिरांत जाण्या निघाले सारे ॥

आंब्याच्या ग सावलींत भरतसे शाळा ॥

अभ्यासांत लक्ष नाही खेळतात खेळा ॥

काय यांच्या मंदिरांत धामधुम चाले ॥

जोड्या जोड्या करुनिया सारे चालले ॥

पाखरांचें छोट्या-मोठ्या संमेलन आजी ॥

पाहुणे ही जमा, मौज पहावया राजी ॥

गाणीं, गोष्टी, नाच आणिक नकला खेळ ॥

कार्यक्रमासाठी चार वाजतांची वेळ ॥

अध्यक्षांच्या खुर्चीवरी कोण डौलाने ? ॥

अगबाई ! माऊताई बसली ऐटीने ॥

मैनाराणी गाते गाणीं गोड कंठाने ॥

कोकिळा ही “ कुहुकुहु ” तारसुराने ॥

सुतारपक्षी “ ठक्ठक् ” करुनी ठेका धरितो ॥

पिसारा हा उभारुनी मोर नाचतो ॥

मिठू मिया गोडगोड घालितसे शीळ ॥

माणसाच्या आवाजाची करी नकल ॥

लक्ष देउनिया एके शब्द पोपट ॥

हुब्बेहुब नकल ती म्हणतसे पाठ ॥

गवळणीचा घरटा पहा किती सुबक ॥

कलाकुसरीचें काम दिसे मोहक ॥

आरशांत चिमणुताई रूप न्याहाळी ॥

गोंगाटाची खोड तिला फार निराळी ॥

कावळीचीं पोरें बाई गलिच्छ दिसती ॥

“ काव काव ” कर्कश तीं आवाज करीतीं ॥

कबुतरें कानगोष्टी मौजेने करितातीं ॥

“ घु ऽ घु ” आवाजासाठी पिंगा घुमवीतीं ॥

असा छान कार्यक्रम चालला समोर ॥

माऊताई जीभ चाटी पाहुनि शिकार ॥

कसाबसा धीर धरी एक-दोन तास ॥

खुर्चीचेंहि भान नाही सोडीतसे श्वास ॥

पाखरें की नाचण्यांत दंग झालेलीं ॥

टिपणी साधूनिया माऊताई घाला घाली ॥

खेळामध्ये गुंगलेलीं सावध मनीं तीं ॥

भुरकन् झाडावरीं उडोनिया जातीं ॥

फजित झाली माऊताई, “फिस फिस” करिते ॥

पिंजारुनी शेपटीचा गोंडा पळते ॥

REFBK-0011980

मराठी ग्रंथ संग्रहालय, ठाणे, स्वरूपत.

अनुक्रम ३१४४४ वि: १३/१०/८९

क्रमांक १४३१

नों दि: १३/१०/८९